

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI - Anul 1954 - Partea a doua

Sunt fericit să mă aflu din nou aici în seara aceasta în slujba Domnului. Este minunat să vă văd pe toți bucuroși, cântând aceste cântări frumoase, vechi și pline de Duhul Sfânt.

Ne bucurăm pentru că avem ocazia să răspundem și în seara aceasta la câteva întrebări. Azi dimineață v-am ținut cam mult, dar cred că ați avut parte și voi de binecuvântările de care am avut parte eu, deoarece avem foarte multe de vorbit, nu-i așa? Și avem despre cine să vorbim: despre Domnul Isus.

Frate Teddy, n-ai vrea să rămâi un moment aici sus? Mi s-a spus că în clădire este un copilăș bolnav.

În seara aceasta avem Cina Domnului, de aceea n-aș vrea să vă țin prea mult. S-ar putea să avem și botez, dar aș vrea ca mai întâi de toate să ne rugăm pentru bolnavii care doresc acest lucru.

Dacă vrei, Teddy, cântă cântarea „Medicul bun se-apropie,” iar noi îi vom chema pe bolnavi și vom cere binecuvântarea peste ei. Câți doresc să ne rugăm pentru ei? Au fost câțiva pentru care nu ne-am rugat azi-dimineață, deși au ridicat mâinile... Să auzim mărturia lor și să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru bunătatea Lui cea mare; să Îl slăvim pe Cel de la care curg toate binecuvântările, este adevărat?

Vom începe imediat cu întrebările și răspunsurile și nădejdea mea este că Dumnezeu Își va revărsa binecuvântările peste noi. Să nu mă lăsați să vorbesc prea mult. Îl rog pe fratele Cok și pe diaconii care stau în primul rând, să mă oprească atunci când va veni timpul să luăm Cina Domnului, ca să nu vă țin prea

mult. Acesta este motivul pentru care voi încerca să trec cât se poate de repede prin întrebări, iar dacă nu le voi termina astăzi, vom continua cu ele duminica viitoare. Totuși, voi încerca să termin în seara aceasta.

Sunt întrebări foarte bune, de aceea vă spun sincer că dacă n-ar trebui să plec, mi-ar plăcea să petrecem o săptămână întreagă în învățătura despre Biblie, din Geneza, Exod, Apocalipsa și așa mai departe. Mie îmi plac foarte mult întrebările complexe despre Biblie și învățăturile despre ea, cât timp nu alunecați spre mitologie. Rămâneți numai pe Cuvântul cel vechi, simplu și desăvârșit al lui Dumnezeu și El vă va ține acolo. Credeți aceasta? În ordine.

În dimineața aceasta am avut unele din cele mai bune întrebări care mi s-au pus până acum. Am vorbit despre cei o sută patruzeci și patru de mii – cine sunt și care va fi partea lor; am vorbit despre Mireasă și despre multe altele. Niște întrebări cu adevărat complexe, dar mai avem aici câteva care au rămas încă fără răspuns.

În seara aceasta vom începe cu ele, rugându-L pe Domnul să ne ajute. Noi putem să luăm Biblia și s-o răsfoim, dar avem nevoie ca Dumnezeu să ne-o deschidă, să ne-o descopere cu adevărat.

În cartea Apocalipsei, Ioan a văzut pe Cineva care stătea pe un scaun de domnie și care ține în mână o Carte; și nici un om nu a fost vrednic să ia acea Carte și să-i rupă pecetea. Ba mai mult, n-a putut nici măcar să se uite în ea. Da, nici un om, nimeni din cer, de pe pământ sau de sub pământ, nu a fost vrednic să facă aceasta. Dar după aceea, Ioan a văzut un Miel care fusese junghiat de la întemeierea lumii. Acesta a venit, a luat Cartea și i-a rupt pecetea. Era Isus Hristos.

Săptămâna aceasta am discutat cu un renumit om de afaceri din oraș, cu privire la întoarcerea mea în Africa și în India, iar el mi-a zis:

„Vai, dar tocmai au ucis acolo un general englez!”

„Și ce legătură are aceasta cu mine?” l-am întrebat eu.

„Cum? Te întorci la oamenii aceia necivilizați, unde se întâmplă toate crimele?”

„Desigur,” am răspuns eu. „Acolo este nevoie de mine, iar Domnul vrea să merg la ei.”

„Și dacă te vor ucide?”

„Păi, dacă Dumnezeu vrea să fiu ucis, așa se va întâmpla.”

„O, frate Branham, n-ar trebui să gândești așa,” a continuat el. Nu este treaba mea, dar cred că ești un om cu frică de Dumnezeu, un om bun, însă nu trebuie să uiți că ei L-au ucis chiar și pe Domnul Isus.”

„Desigur, pentru că aceasta a fost voia lui Dumnezeu,” am răspuns eu.

„Cum? Aceasta a fost voia lui Dumnezeu?”

Vedeți? Bărbatul acela avea aproape patruzeci de ani și mergea la biserică. Era învățător într-o mare biserică din orașul acesta și totuși nu știa că a fost voia lui Dumnezeu ca Isus să moară.

Când am auzit ce spune, i-am zis: „Frate, El a fost omorât de la întemeierea lumii, chiar de la început. A fost omorât chiar înainte de a veni pe pământ.”

Este adevărat? Desigur. El a fost Mielul lui Dumnezeu jertfit de la întemeierea

lumii. Haideți să vorbim puțin cu El.

Tată, ne dăm seama că nu suntem vrednici să deschidem Cartea sau să privim în ea, de aceea Te rugăm să îngădui ca Mielul lui Dumnezeu, care a fost jertfit de la întemeierea lumii, să vină, să ia simbolurile lui Dumnezeu și să ni le descopere. Îngăduie ca Duhul Sfânt să le vorbească acestor oameni, ca să nu fie cuvintele mele sau ale unui om, ci să fie Cuvântul lui Dumnezeu pentru fiecare inimă care flămânzește, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Noi nu am amestecat întrebările, ci le-am lăsat exact în ordinea în care au venit. Prima pare a fi una foarte bună, dar înainte s-o citesc, vreau să vă întreb câți sunteți interesați de aceste întrebări? Să vă văd mâinile. Ei, dar este foarte bine.

15. După ce moare, omul se duce imediat în cer sau în iad, sau așteaptă până la judecată?

Este o întrebare foarte bună, pentru că fiecare om vrea să știe ce se întâmplă după ce se termină viața aceasta. În ce mă privește, eu nu știu, nu am nici un răspuns din Biblie.

Am fost sunat de o femeie, și cred că a primit o notă de plată de 50 de dolari pentru cele 35-40 de minute cât a vorbit cu mine. Ea m-a sunat din Los Angeles ca să-mi spună că este corect și legal să-și părăsească soțul și să se căsătorească cu un alt bărbat. Eu n-aș face așa ceva, de aceea i-am spus: „Nu, doamnă.”

„Bine,” a răspuns ea, „dar soțul meu este un păcătos, pe când bărbatul cu care vreau să mă căsătoresc este creștin.”

„Aceasta nu are nici o importanță, pentru că dacă vei face așa ceva, vei trăi în preacurvie. Acesta este cel mai sigur lucru.”

„Am tuberculoză, iar dacă acel bărbat nu poate fi soțul meu, nu are rost să mai trăiesc.”

„Aceasta nu este dragoste, ci mai curând zăpăceală,” am spus eu, „deoarece ai jurat că vei trăi alături de soțul tău până când moartea vă va despărți. Dacă încalci acest jurământ, vei trăi în preacurvie oricât de mult vei încerca să te justifici.” Totuși, ea a continuat să insiste:

„O, dacă mi-ai spune că nu este nici o problemă...”

„N-am să fac niciodată aceasta,” i-am răspuns eu.

„Dar aveam atât de multă încredere în tine, frate Branham...”

„Dacă ai într-adevăr atât de multă încredere în mine, atunci ascultă ceea ce-ți spun, pentru că acesta este adevărul. Eu îți spun numai ceea ce spune Dumnezeu și nimic mai mult. Dacă Dumnezeu a spus că acesta este adevărul, așa este, înțelegi? Așa trebuie să fie.”

Așa vrem să fim și cu aceste întrebări, este adevărat? Vă dați seama că în această adunare sunt oameni cu tot felul de convingeri, fiecare dintre ei fiind siguri că părerea lor este cea corectă.

Gâștele, rațele și toate celelalte păsări, au câte un conducător și voi știți desigur, ce se întâmplă dacă moare regina albinelor. Dacă moare conducătorul rațelor, ele trebuie să-și aleagă altul, deoarece au nevoie de cineva care să le conducă.

Și omul are nevoie de un conducător, iar acest Conducător este Duhul Sfânt. Și ce a făcut Duhul Sfânt? A așezat în biserică mai întâi apostoli, evangheliști, păstori,

Învățători și așa mai departe.

Nu demult cineva mi-a zis: „Frate Branham, când vine Duhul Sfânt noi nu mai avem nevoie de nimeni care să ne învețe, pentru că așa spune Biblia.”

„Bine, dar atunci de ce tot Duhul Sfânt a așezat învățători în biserică?”

Vedeți, El a pus în biserică o rânduială, așa că avem nevoie de învățători. Acesta este adevărul. Totuși, nu este nevoie ca cineva să te învețe „Să nu preacurvești,” pentru că tu știi deja aceasta; Duhul Sfânt îți spune că este greșit să faci acest lucru.

În ce privește însă învățătura biblică, este nevoie de cineva uns cu Duhul Sfânt. Așa este. Și Dumnezeu a așezat în biserică mai întâi: apostoli, proroci, daruri de vindecare, minuni și așa mai departe. El a așezat învățători care să îndrume biserica pe calea Adevărului.

Așa cum am spus azi-dimineață, Isus are acum o umbră care se reflectă pe pământ, și această umbră se mișcă o dată cu El.

Advențiștii cred că atunci când un om moare, se duce în mormânt cu suflet și trup, și așteaptă acolo până la înviere. Ei spun că sufletul doarme. Este în ordine. Cât timp cred în Isus Hristos și sunt născuți din nou nu este nici o problemă, o asemenea părere nu le va pricinui nici un rău.

Dar, conform Scripturii, un om care moare creștin, născut din nou, plin de Duhul Sfânt, nu trebuie să meargă la judecata lui Dumnezeu, înțelegeți? El se duce direct în prezența lui Dumnezeu și nu va fi judecat niciodată, corect?

Eu nu va trebui să argumentez ceea ce a făcut Hristos pentru mine; este adevărat că am fost un păcătos, dar El a fost judecat în locul meu.

Iată cele câteva cuvinte în care se cuprinde totul: „În ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (Geneza 2.17).

Dumnezeu trebuie să-Și țină Cuvântul. Nu poate să facă altfel, pentru că este Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care nu poate să nu împlinească ceea ce a spus. Tu ești născut în păcat, zămislit în fărădelege și ai venit în lume prin minciună, ceea ce înseamnă că atunci când te naști ești păcătos din fire. Nu poți face absolut nimic pentru a îndepărta aceasta. Eu nu aș putea face nimic ca să fiu mântuit sau ca să te mântuiesc pe tine, deoarece acest lucru se primește numai prin ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi în Hristos Isus. Înțelegeți? Nu contează ce spun sau fac eu, ci contează doar ceea ce a făcut El. El a fost judecat și a luat asupra Sa judecata lui Dumnezeu. El a fost făcut păcat pentru noi, măcar că era nevinovat și nu cunoștea păcatul. Deci, cât timp ești în Hristos ești scăpat de judecată. „Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi.” (Exod 12.13). Înțelegeți? Sângele este cel care te scapă.

Dar păcătosul trebuie să meargă la judecată; aceasta este tot ce-i rămâne.

În jurul pământului este ceva ca un cerc sau ca un curcubeu, format din sângele lui Hristos, iar cât timp rămâi înăuntrul acestui sânge, ești salvat.

Dacă în seara aceasta Dumnezeu ar privi spre pământ, altfel decât prin sângele lui Isus Hristos, ne-ar distruge într-o secundă. Desigur. Ar fi nevoie să-o facă. De aceea vine judecata.

Cât timp omul este aici, chiar dacă este bețiv, merge la jocuri de noroc, sau este cel mai mare necredincios, îndurarea lui Dumnezeu face încă ispășire pentru el. Oricum ar fi o femeie, chiar și prostituată, sângele lui Isus Hristos face încă

ispășirea pentru ea. Dumnezeu a judecat-o deja, de aceea nu se mai poate face nimic pentru a întoarce lucrurile. Ea este judecată.

Fiecare om se judecă singur prin felul cum privește ispășirea pe care a făcut-o Dumnezeu pentru păcatele lui. Înțelegeți? Fiecare se judecă singur. Tu poți fi judecat și iertat, înțelegi? Dacă crezi că El te va ierta, mărturisește-ți păcatele și Dumnezeu te iartă.

Observați! Printr-un singur Duh, noi suntem botezați într-un singur trup. Acel trup a fost ridicat de Dumnezeu, înviat din morți, făcut neprihănit și acum stă la dreapta Lui, în puterea și slava cerului. Astfel, cei care sunt morți în Hristos, cei care sunt în Hristos, au scăpat de judecată și se vor ridica la înviere.

Dacă murim acum, noi mergem direct în prezența lui Dumnezeu, într-un trup ceresc. Dacă eu și fratele Neville am muri, într-o clipă ne-am întâlni acolo sus și i-aș putea spune: „Salutări, frate Neville.” Am putea sta de vorbă, dar n-aș putea da mâna cu el, fiindcă am fi într-un trup ceresc. Am putea discuta și am arăta la fel ca acum, dar nu ne-am putea atinge pentru că nu am avea trupul acesta cu cele cinci simțuri ale lui: văzul, auzul, gustul, pipăitul și mirosul. Înțelegeți? Dar am fi nemuritori, am putea să ne vedem unul pe altul și am trăi în binecuvântare lângă altarul lui Dumnezeu.

Nu știți că Ioan a văzut sufletele de sub altar care strigau: „*Până când, Doamne, până când?*” fiindcă doreau să se întoarcă pe pământ ca să-și îmbrace trupurile.

Apoi, când Isus, care acum este în noi sub forma Duhului Sfânt, Se va întoarce în trupul Lui de slavă, noi vom fi asemenea Lui și proslăviți cu El. Înțelegeți ce vreau să spun? Atunci am să pot da mâna cu fratele Neville. Desigur.

Fiți atenți! Când au luat Cina, Isus le-a spus ucenicilor Săi: „*De acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția Tatălui*”

Meu." (Matei 26.29). Este adevărat?

Vedeți? Asta este. Un om neprihănit merge înaintea lui Dumnezeu ca o ființă nemuritoare și trăiește în acea pace binecuvântată până în ziua când se întoarce.

A fost o vreme când oamenii neprihăniți nu se duceau în prezența lui Dumnezeu când mureau. Acest lucru era în Vechiul Testament. Ei mergeau într-un loc numit „rai”, unde sufletele lor stăteau în așteptare.

Raiul era un loc de vis, unde Dumnezeu a păstrat sufletul până când a fost vărsat sângele lui Isus Hristos, deoarece sângele taurilor și al țapilor nu putea să le spele păcatele, ci numai le acoperea. Dar sângele lui Isus spală păcatele. El a murit la Calvar, iar când S-a întors din mormânt a adus afară toți sfinții care muriseră sub ispășirea făcută de sângele taurilor, vițelilor și țapilor. Biblia spune că ei au intrat în cetate și s-au arătat multora.

Ce tablou minunat ar ieși dacă am putea să pictăm aceasta. Acest lucru a fost posibil prin moartea și învierea lui Isus.

Așa cum am spus de multe ori în biserica de aici, în jurul pământului este ceva ca o sferă în interiorul căreia trăiesc ființe nemuritoare. Și toate ființele muritoare care trăiesc pe pământ, sunt influențate de acest mare conglomerat de lumină și întuneric. Astfel, ele primesc influență fie de sus, fie de jos. Nu poți fi o ființă duhovnicească, un păcătos sau un sfânt, fără să fii influențat de lumea de dedesubt sau de lumea de deasupra. Dacă ești influențat de lumea de deasupra, înseamnă că ești de acolo, iar trupul tău crește te așteaptă sus. Dar dacă ești rău, prefăcut și indiferent, trupul care te așteaptă este dedesubt, indiferent cât ești de convins tu că este deasupra. Roadele pe care le porți înaintea oamenilor dovedesc de unde ești. Deci, cum ești aici, așa vei fi și dincolo. Viața pe care o duci aici este doar reflectarea moștenirii pe care o vei avea când vei pleca dincolo. Înțelegeți?

O, Doamne! Chiar acum, noi suntem credincioși născuți din nou, proslăviți în prezența lui Dumnezeu, pentru că „*Dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o cădire în cer de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.*” (2 Corinteni 5.1).

Nu este în altă parte, ci este chiar acolo sus și ne așteaptă. Iar aceste trupuri pământești gem și doresc să fie îmbrăcate în nemurire. Este adevărat? Boli, dureri, suferințe, dezamăgiri... O, ce fericit voi fi când se va sfârși cu cortul acesta mizerabil! Voi nu? Atunci vom putea merge Acasă. Da, domnilor.

Noi gemem după trupul ceresc; Duhul geme. Când privesc în jur și văd toată durerea, murdăria, păcatul, ființele muritoare, înșelăciunea și toate celelalte lucruri, mă gândesc: „O, Doamne, cât va mai ține?”

Într-o zi, voi rosti ultima predică, apoi voi pune Biblia jos și voi pleca Acasă. O, ce clipă! Când se va sfârși cu acest cort pământesc, nu va trece nici o secundă până când voi fi acolo sus; și la fel voi. O, nu este de mirare că s-a spus:

„Voi arunca haina de carne și mă voi ridica

Să primesc premiul cel veșnic;

Voi striga trecând prin văzduh.”

Unde este acest lucru? Când îl vom avea? Îl avem chiar acum: „*Pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.*” (Romani 8.30), Vă dați seama? Trupurile noastre nemuritoare proslăvite, ne așteaptă chiar acum în prezența lui Isus Hristos.

Voi știți că bebelușul primește viață încă înainte de a se naște. Astfel, mușchii lui

tremură și tresar, dar plămâni îi sunt închiși, dar o palmă sau două date peste fund, îl ajută să înceapă să respire. Ce se întâmplă? În timp ce se formează trupul acela mic în trupul mamei, există deja un trup duhovnicesc care așteaptă să-l primească imediat ce se naște.

Și la fel de sigur cum există un trup duhovnicesc care ne așteaptă când venim în lume, există un alt trup care ne așteaptă imediat ce vom pleca din lumea aceasta. Înțelegeți? Este exact invers: înapoi în Eden.

Acolo moartea nu va mai avea nici o putere, ceea ce înseamnă că nu este de mirare că Pavel a spus: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” (1 Corinteni 15.55). Și a continuat: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.” (v. 57). Da, prieteni. Când se va desface casa pământească a cortului nostru trupesc, noi avem deja un trup care ne așteaptă, deci nu vă faceți probleme.

Prietene care ai pus această întrebare, Domnul să aibă milă de tine dacă ești un păcătos. Aici nu ești condamnat, ci mergi înainte și ai propășire, iar dacă îți merge bine și faci ceea ce faci, aceasta vine tot din îndurarea lui Dumnezeu. Dar nu uita că dacă ești păcătos, când vei muri sufletul tău va merge la judecată și vei fi osândit. Da, vei fi aruncat afară și te vei chinui până în ziua când vei fi adus înapoi pe acest pământ. Atunci vei primi un trup în care vei fi aruncat în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților; vei fi aruncat în iad, unde viermele nu moare și focul nu se stinge, și vei chinuit în toate veacurile care vor veni. Este un tablou întunecos, dar așa spune Biblia, Hristos.

Dacă așa a osândit Dumnezeu păcatul și acesta este prețul lui, ce s-ar întâmpla dacă aceste duhuri păcătoase ar fi eliberate vreodată? S-ar repeta ce s-a petrecut în ultimii șase mii de ani. Este adevărat? Dar nu li se va mai da încă o ocazie!

Voi spuneți: „Eu cred că atunci când ajungi în mormânt, te duci în iad.”

Așa este, pentru că cuvântul „iad” înseamnă „separare, despărțire,” la fel ca și cuvântul „moarte.” Deci trupul tău moare, este despărțit. Îi lași pe cei dragi și te duci acolo, dar nu despre aceasta vorbim acum.

Cuvântul spune că *„oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”* (Evrei 9.27). Vedeți?

Dacă vei ajunge la judecată, va trebui să stai în fața unui Dumnezeu nemilos, care a spus deja ce va face. Astfel, știi care îți este sentința încă înainte de a ajunge acolo. Deci, singura scăpare este să fii mântuit și să primești trupul proslăvit.

Noi nu suntem morți, ci suntem vii. Dacă această scândură ar avea în ea viață și inteligență, ar putea să se miște așa cum se mișcă degetul meu. Noi nu suntem făcuți dintr-un astfel de material, ci suntem făcuți din celule, din fibre, din viață. Mai mult, posedăm un duh care controlează totul.

Uitați-vă cât de repede trebuie să lucreze. Fiți atenți! Mâna mea atinge obiectul acesta. Trebuie să fie o reacție pozitivă și una negativă. Degetul meu atinge obiectul și îl simt. Imediat informația se duce la creier, iar acesta spune: „Este rece!” Apoi se întoarce. Vedeți cât este de rapid procesul acesta? Este mai rapid decât gândul sau decât orice altceva. Ce este aceasta? Acolo înăuntru există ceva viu: terminațiile nervoase acționează asupra creierului. Înțelegeți ce vreau să spun? Sensorii ating obiectul, îl simt și transmit mesajul la creier: „Este rece!” iar creierul spune că este rece pentru că aceasta i-au transmis sensorii. Totul funcționează desăvârșit.

Dumnezeu cunoaște orice gând care ne trece prin minte; și știe tot ce facem.

Astfel, atunci când moare un credincios, el se duce în prezența Celui ce l-a făcut, în prezența Dumnezeului Său, iar când moare un păcătos, el se duce acolo unde-i este locul.

Totuși, trebuie să spun că sunt unii care se vor ridica numai la a doua înviere și care vor trebui să meargă la judecată alături de cei păcătoși și să fie judecați împreună cu ei. Aș vrea să înțelegeți aceasta.

Primul lucru care va avea loc, va fi venirea Miresei. S-ar putea să nu fiți de acord cu ceea ce vă spun, dar ascultați-mă cu atenție. Faptul că L-ai primit pe Hristos ca Mântuitor personal nu-ți dă certitudinea că vei avea parte de răpire. De răpire vor avea parte numai cei aleși. Trebuie spus că pe pământ va rămâne o rămășiță care va trece prin prigoane și prin necazul cel mare: cei care fac parte din biserică, dar nu vor fi răpiți.

Femeile știu că atunci când vrei să croiești ceva, întinzi materialul pe masă, așezi tiparul peste el și îl tai după acel tipar. Este adevărat?

Materialul care rămâne este de aceeași calitate ca cel cuprins sub tipar, este adevărat? Dar tu ești cel care alegi. Restul de material poți să-l pui deoparte sau să-l folosești altădată.

Cine așează tiparul? Dumnezeu, prin alegere. Amin. El așează tiparele prin alegere. Astfel, El a spus: „Eu i-am ales înainte de întemeierea lumii.” Voi știți că Isus le-a spus ucenicilor Săi că a fost cu ei, i-a ales și i-a cunoscut încă înainte de întemeierea lumii, este adevărat?

Așadar, Dumnezeu așează tiparul. Astfel, există niște oameni aleși care vor fi răpiți și vor exista oameni buni, cinstiți, cu vieți sfinte, oameni mântuiți de Dumnezeu, care nu vor avea parte de răpire, ci se vor ridica numai la a doua înviere.

Nădăjduiesc că nu vă veți supăra pe mine dacă vă voi vorbi direct. Să nu vă supărați pentru că trebuie să vă spun adevărul. Fiți atenți! Sunt oameni care cred în neprihănirea prin credință și în sfințenie, oameni care au o viață curată și sfântă.

Uitați-vă la Iuda Iscarioteanul. El a fost socotit neprihănit când a crezut în Domnul Isus Hristos și l-a primit ca Mântuitor personal. Iuda Iscarioteanul a fost sfințit conform Ioan 17.17, iar conform Matei 10 a primit putere să scoată draci. Și după ce a vindecat bolnavi și a scos afară draci, el s-a întors plin de bucurie, strigând ca orice bun holly-roller pe care l-ați văzut. Este adevărat? Acest lucru ni-l spune Biblia, dar cu toate acestea, și-a arătat adevărata față înaintea cincizecime. Urmăriți acel duh!

Astăzi sunt în lume milioane de creștini buni care cred în neprihănire, dar nu au nimic comun cu sfințirea: prezbiterienii, episcopalii și așa mai departe; ei cred în neprihănire și predică despre ea, ceea ce este foarte bine, dar nu merg mai departe ci se opresc aici.

Nazarinenii, sfinții pelerini, metodiștii, etc, și-au îndreptat atenția spre sfințire și cred în ea. Aceasta este foarte bine, au dreptate. Au primit biruință, au strigat și l-au lăudat pe Domnul. Totul a fost bine, dar încearcă să-i vorbești unuia dintre ei despre botezul cu Duhul Sfânt, despre putere, despre semne și minuni, și îți va arăta imediat cine este cu adevărat. Da, îți va spune imediat: „Eu nu vreau așa ceva! Nu pot să cred asemenea lucruri!”

Chiar și nazarinenii cred că un om care vorbește în limbi este de la diavolul. Ei l-au dat afară pe dr. Reedhead din funcția de președinte al Misiunii din Sudan, pentru că a vorbit în limbi. Da, ei spun: „Noi nu avem nevoie de așa ceva!”

Când am auzit aceasta, le-am zis: „Înseamnă că nu puteți să predicați ca Pavel și nici să primiți Evanghelia vestită de el, deoarece a spus: „*Nu împiedicați vorbirea în limbi.*” (1 Corinteni 14.39). Așa este. Dar ei spun că aceasta vine de la diavolul. Au văzut o mulțime de imitatori și acum cred că toți sunt așa.

Înțelegeți? Este o biserică neprihănită și sfințită, dar nu este de acord că botezul cu Duhul Sfânt este o lucrare diferită de sfințire. Totuși, acesta este adevărul: botezul cu Duhul Sfânt și sfințirea sunt două lucruri diferite. Desigur.

Din trupul lui Hristos au ieșit trei elemente și tocmai de ele ne folosim noi ca să intrăm în trupul Său. Care sunt acestea? Apa, sângele și Duhul. Este adevărat?

Scriptura spune: *„Trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.*

Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: apa, sângele și Duhul, și acestea trei una sunt în mărturia lor.” (1 Ioan 5.7-8). Deci ele nu sunt același lucru, dar au aceeași mărturie, așa-i?

Tu nu poți să-L ai pe Tatăl fără să-L ai pe Fiul; și nu poți să-L ai pe Fiul fără să-L ai pe Duhul Sfânt, dar poți să fii socotit neprihănit fără să fii sfințit; și poți să fii neprihănit și sfințit și totuși să nu ai botezul Duhului Sfânt. Înțelegeți? Acesta este adevărul. Aceasta o spune Scriptura:

„Trei sunt care mărturisesc pe pământ: Duhul, apa și sângele, și aceștia trei sunt una în mărturisirea lor.” (1 Ioan 5.8). Vedeți? Ele nu sunt una, dar mărturisesc ca unul, pentru că este același Duh dat însă cu măsură. Da, Dumnezeu ne dă Duhul cu măsură.

Luther a predicat despre neprihănire. Este adevărat? El spunea: *„Cel neprihănit va trăi prin credință.”* Vedeți? El a avut un mesaj important, o bucată din Duhul Sfânt, dar Mesajul a mers mai departe, fiindcă Dumnezeu a vrut să trimită mai mult Duh, bisericii Sale, ca să o ridice.

Luther spunea: *„O, noi credem că am găsit ceea ce trebuia!”* dar John Wesley a zis: *„Nu!”* El, George Witfreld și ceilalți, au spus: *„Noi credem în sfințire, care este cea de-a doua lucrare a harului.”* Este adevărat? Și au propovăduit sfințirea. Dacă luteranii nu au vrut să meargă mai departe, Dumnezeu a dat mesajul metodiștilor, lui Wesley. Vedeți? Iar ei L-au primit și au avut o trezire care a cuprins întreaga lume.

A urmat apoi dovada Duhului Sfânt prin semne și minuni... dar metodiștii nu au vrut să accepte aceasta. Dacă Wesley și Martin Luther ar fi acum pe pământ, ar primi aceasta, dar urmașii lor au trecut pe alături.

Penticostalii au crezut și au primit vorbirea în limbi, dar după aceea s-au întors și au spus că toți trebuie să vorbească în limbi, ceea ce este o învățătură total greșită. Aceste daruri au fost date de Dumnezeu. Este ca și cum m-aș împotrivi să am ochi albaștri, dar nu pot face nimic pentru că așa mi i-a dat Dumnezeu.

Acestea sunt darurile lui Dumnezeu pentru biserică; El le-a așezat acolo, înțelegeți?

Penticostalii au primit o mare binecuvântare și au mers mult mai departe decât luteranii și metodiștii, dar acum s-au organizat și au decăzut atât de mult încât au ajuns mai rău decât metodiștii și toți ceilalți.

Au trecut aproape patruzeci de ani de când au început să primească vorbirea în limbi, dar acest pom al lui Dumnezeu are în el nouă roade diferite, așa că puteți să le aveți pe oricare din ele. Înțelegeți? Dumnezeu ni le-a dat și ele vin din Pomul Lui.

Amintiți-vă tema din dimineața aceasta: Când a început judecata, au fost deschise cărțile. Atunci Isus a venit cu zece mii de ori zece mii de sfinți – noi am trecut prin Scriptură și i-am văzut în jurul scaunului de domnie – și au fost deschise niște cărți și apoi o altă carte, care era Cartea Vieții. Cei care judecau erau cei care avuseseră parte de răpire, este adevărat? Ei s-au dus Acasă, au primit trupurile de slavă, au trăit în Mileniu, iar acum îi judecă pe cei care sunt adunați înaintea scaunului de domnie mare și alb. Isus a spus că atunci îi va despărți pe oameni așa cum desparte păstorul oile de capre. Vă întrebați când va avea loc lucrul acesta? La judecata de la scaunul de domnie.

„Dar la răpire?” întrebați voi. Isus a vorbit despre subiectul acesta în multe feluri, în pilde. Iată una dintre ele.

El a spus că zece fecioare s-au dus să-L întâmpine pe Mire. Toate erau fecioare, dar unele aveau untdelemn în candelă, pe când altele nu aveau. Așa este? Ce înseamnă untdelemnul? Duhul Sfânt. Așa spune Biblia. Observați, ele erau fecioare. Ce înseamnă aceasta? Că erau sfinte, curate și separate, este adevărat?

Dacă aș avea aici un pahar, v-aș arăta... Să luăm ca exemplu sticla aceasta. Să zicem că este goală și cât se poate de murdară, iar eu aș vrea s-o folosesc.

Primul lucru pe care vreau să-l fac este neprihănirea. Vedeți? O ridic pentru că vreau s-o folosesc, dar este murdară pentru că am găsit-o la gunoi. Dacă aș gândi firește, nu aș mai pune niciodată ceva curat în ea, dar eu o curăț și o spăl: o sfințesc. Este adevărat? Ce înseamnă cuvântul „sfânt”? „Curățit și pus deoparte pentru slujbă.”

Aceasta este biserica: Dumnezeu i-a luat în epoca lui Luther și i-a făcut neprihăniți; în epoca lui Wesley i-a sfințit, iar în epoca aceasta îi umple. Înțelegeți? Pune în ei Viața, Duhul Sfânt care i-a ales, i-a sfințit și i-a umplut. Înțelegeți? Este aceeași biserică, dar fiți atenți. Eu cred că Luther, Wesley și mulți dintre ceilalți, vor avea parte de răpire, deoarece ei au avut o măsură de Duh, care le-a fost predicată, și au crezut-o.

Astăzi, cei mai mulți dintre oameni au intrat în aceste denominațiuni care nu vor să se miște mai departe, dar Dumnezeu are o singură grupare și aceasta este Biserica Sa. El a lucrat întotdeauna la fel, dar aceste organizații au dărâmat totul. Astfel, foarte mulți dintre oamenii de astăzi spun că botezul cu Duhul Sfânt este o prostie. Spun aceasta, deși au fost socotiți neprihăniți și sfințiți. Vedeți? Cu toate acestea, ei spun: „Aceasta este o prostie!”

Eu știu că diavolul a lăsat tot felul de sperietori pe afară, dar merele bune se găsesc tocmai acolo unde sunt puse sperietorile. Așa este. Mergeți deci înainte, treceți pe lângă sperietori și mâncați mere! Înțelegeți?

Apoi, Dumnezeu își ia Biserica și o proslăvește. Ea se va întoarce cu El doar atunci când va reveni pentru Împărăție. Fiți atenți! Haideți să vedem dacă aceștia vor trece prin necazul cel mare. El a spus că unele dintre fecioare au cerut celorlalte să le dea din untdelemnul lor. Apoi s-a auzit o strigare: „*Iată, vine Mirele; ieșiți-i în întâmpinare!*” Gândiți-vă la aceasta! Acele fecioare, oameni sfinți, dar fără botezul Duhului Sfânt, au zis: „Dați-ne din untdelemnul vostru!”

Ce a răspuns Biserica? „Ne ajunge doar pentru noi, așa că duceți-vă și rugați-vă!” Dar a fost prea târziu. Biserica a intrat la nuntă, iar ceilalți au fost aruncați în întunericul de afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților: ei vor trece prin prigoane, vor suferi și vor muri.

Apoi, Isus Se întoarce pe pământ ca să Împărățească o mie de ani. Ce va urma după Mileniu? Cei sfinți îi vor judeca pe toți oamenii și-i vor despărți așa cum desparte păstorul oile de capre. Înțelegeți? Aceasta este diferența.

Deci, dacă atunci când murim suntem în Hristos, vom merge în acel trup minunat: Trupul lui Hristos Isus. Dar dacă suntem păcătoși, vom merge în marele trup al păcătoșilor, iar Dumnezeu a spus că în situația aceasta, partea noastră va fi în iad, alături de fățarnici. Amin.

16. Te rog să explici cele scrise în Exod 4.24. Ce înseamnă că Dumnezeu a vrut să-l omoare pe Moise sau pe fiul lui și de ce a vrut aceasta?

Este o întrebare bună. Să citim deci Exod 4.24:

„În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întâlnit Domnul și a vrut să-l omoare.”

Câți își amintesc aceasta?

Cu mulți ani înainte de nașterea lui Moise, Dumnezeu i-a dat lui Avraam semnul tăierii împrejur. Acesta a fost legământul făcut de Dumnezeu: ca fiecare iudeu să fie tăiat împrejur. Este adevărat? Acesta era un semn. Dar noi suntem tăiați împrejur astăzi? Da, dar nu în carne, ci prin Duhul Sfânt.

Dumnezeu i-a dat această poruncă lui Avraam: „*Tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.*” (Geneza 17.10).

El l-a chemat pe Moise să-i elibereze pe copiii lui Israel, iar Moise nu a făcut acest semn izbăvitor tocmai fiului său. Înțelegeți ce vreau să spun? Este ca și cum v-aș spune: „Fiecare din voi să fie botezat în apă, apoi vă vom trece în registrul bisericii. Vom birui împreună.”

Frate, Scriptura nu spune așa ceva, ci fiecare trebuie să fie născut din nou, tăiat împrejur prin Duhul Sfânt. Nu contează cât ești de bun, nici de care biserică aparții sau cât de buni au fost părinții tăi; dacă nu ești născut din nou prin Duhul lui Dumnezeu, nu vei avea parte de răpire. Înțelegeți? Nu ai cum! Tăierea împrejur este tocmai semnul care te izbăvește și este făcută de Duhul Sfânt.

Cel ce a pus întrebarea nu înțelege de ce a vrut Dumnezeu să-l ucidă pe Moise sau pe fiul său.

Dumnezeu îl urmărea pe Moise. Și cea care l-a salvat a fost Sefora, soția sa, care a luat o piatră ascuțită și a tăiat prepuțul fiului său, l-a aruncat la picioarele lui Moise și a spus: „*Tu ești un soț de sânge pentru mine.*” (v. 26). Înțelegeți?

Dumnezeu ar fi luat viața lui Moise, dar probabil un Înger a venit acolo și i-a zis Seforei: „Fă repede lucrul acesta!” iar Sefora l-a tăiat împrejur pe băiețel. Probabil că ea i-a spus: „Moise, tu îți faci griji cu privire la călătorie și la toate celelalte lucruri, și iată că propriul tău fiu nu a fost tăiat împrejur.”

Eu am întâlnit adesea oameni care spuneau: „O, slavă lui Dumnezeu! Domnul vrea să fac cutare lucru. Domnul vrea să merg în Africa sau în India...”

Când îi auzeam ce spun, le ziceam: „L-ai întrebat vreodată pe lăptar dacă este mântuit? L-ai întrebat pe băiatul care vinde ziare dacă a fost născut din nou? Dar cu vecinii tăi cum este? Sunt mântuiți?” Înțelegeți?

Mai demult, m-am întâlnit în Florida cu o femeie. Nu vreau să judec pe nimeni, dar era un predicator care a vorbit chiar de la amvonul acesta; era un bărbat venit din alt stat, era căsătorit și avea trei copii. Femeia de care vă spun era văduvă și a venit împreună cu acest bărbat, din Texas, cu un Cadillac. Desigur, fiecare are dreptul să se îmbrace cum dorește, asta nu mă privește pe mine, dar vreau să spun că o creștină nu se poate îmbrăca așa. Avea niște cercei mari atârnați de urechi și o grămadă de ruj pe buze. Își smulsese sprâncenele și își desenase altele cu creionul. Ea a venit la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, Domnul mă trimite într-o altă țară.”

„Chiar așa?” am întrebat-o eu.

„Da,” a răspuns ea. „Voi merge cu bărbatul acesta.”

„Bine, dacă te trimite Domnul nu este nici o problemă.” Privind însă la roadele lor, nu prea părea așa cum spunea ea. Înțelegeți?

„Nu crezi că aceasta este voia Domnului?” a întrebat ea.

„Nu mă întreba pe mine. Dacă te-a trimis Domnul, fă cum a spus El, dar în ce mă privește, nu cred că este așa. Dă-mi voie să fiu sincer cu tine.”

„Dar ce te face să crezi aceasta?”

„În primul rând, nu-ți stă bine să fii tot timpul cu acest bărbat, ca și cum ați fi căsătoriți, fiindcă dacă este un lucru care aduce rușine asupra voastră, acesta este.”

Ce a făcut acea femeie? Și-a văzut de treburile ei fără să primească Duhul Sfânt, asemenea femeii despre care v-am vorbit astăzi; cea care mi-a dat telefon și mi-a spus că vrea să divorțeze de soțul ei și să se căsătorească cu un alt bărbat. Probabil că ea s-a apropiat cândva de Dumnezeu, dar a iubit mai mult lucrurile lumii.

Eu am întrebat-o: „Ai primit Duhul Sfânt?”

„Încă nu, dar îl caut.”

„Atunci primește mai întâi Duhul Sfânt și El îți va spune ce soț trebuie să ai.”

Așa este. Înțelegeți? De aceasta ai nevoie. Dacă nu, vei muri duhovnicește. Dumnezeu îți vorbește în seara aceasta; El a bătut de atâtea ori la inima ta (Fratele Branham bate în amvon). Vine o vreme când El va închide ușa și atunci îndurarea se va sfârși. Înțelegeți?

Desigur, Dumnezeu l-ar fi omorât pe Moise. Ascultați și veți vedea că așa spune Biblia:

„În timpul călătoriei, într-un loc unde a rămas Moise peste noapte, l-a întâlnit Domnul și a vrut să-l omoare.

Sefora a luat o piatră ascuțită, a tăiat prepuțul fiului său și l-a aruncat la picioarele lui Moise, zicând: „Tu ești un soț de sânge pentru mine.” (Exod 4.24-25).

Așa este. Dumnezeu nu-l căuta pe fiul lui Moise, fiindcă băiețelul nu știa ce trebuie să facă, era nevinovat. Dar Moise mergea să-i elibereze pe copiii lui Israel, sub semnul tăierii împrejur, și cu toate acestea, propriul său fiu nu era tăiat împrejur. Înțelegeți? Dar Sefora a tăiat prepuțul fiului său cu o piatră, apoi s-a aruncat la picioarele lui Moise și i-a zis: *„Tu ești un soț de sânge pentru mine.”*

17. Te rog să explici despre ce se vorbește în Isaia 4.1 și când se va întâmpla aceasta. Mulțumesc.

În ordine. Să vedem... A, da!

„Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat și vor zice: „Vom mânca pâinea noastră înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia ocară de peste noi.”

Ei bine, frate, cam aceasta este situația în care am ajuns. Țara noastră a decăzut foarte mult.

Dragul meu prieten creștin, dă-mi voie să-ți spun aceasta cu respect pentru toți oamenii. Voi, cei care ați studiat istoria, știți că ne aflăm pe același drum pe care au căzut de-a lungul vremii toate națiunile puternice.

Cum vă spuneam azi-dimineață, în alte țări, bărbații vin la mine și-mi spun: „Frate Branham, ce fel de femei aveți voi, fiindcă toate cântecele pe care le cântați sunt doar niște murdării despre femei?” Așa este.

Vreți să știți ce este? Vreți să vă spun câteva cuvinte? Am s-o fac.

Lumea a ajuns în starea aceasta pentru că totul este o „Sodoma și Gomora” modernă. Chiar așa.

Când am fost în California, m-am uitat întâmplător într-un ziar. Am uitat cu câte mii crește homosexualitatea în fiecare an. Nici măcar dorința sexuală dintre soț și soție nu mai există. Este exact cum a spus Dumnezeu că se va întâmpla.

Uitați-vă ce are succes acum. Ascultați la radio, uitați-vă la televizor și veți afla. Tot ce este mai rău și mai murdar... Cântecelile despre femei și despre tot felul de lucruri, aceasta place acum.

Am ajuns într-un punct în care se pare că nu mai avem grijă de femeile noastre, iar femeile noastre nu mai au grijă de ele însele. Dacă femeia s-ar păstra în ordine, bărbatul ar fi nevoit să se pună și el în ordine. Să nu credeți că iau apărarea bărbaților, însă știu că acesta este adevărul. Da, domnilor.

Ce este aceasta? O situație îngrozitoare în care am ajuns și care confirmă Scriptura. Da, Biblia spune că va fi așa. Și atunci cum am mai putea avea treziri?

Ascultați-mă, prieteni creștini. Dați-mi voie să vă întreb ceva. Îl avem pe Billy Graham; îl avem pe Jack Schullers, avem în lume tot felul de mișcări religioase. În ultimii șase, șapte ani au cuprins Statele Unite cât s-a putut, dar cu toate acestea n-a avut loc nici măcar o trezire. De ce? Pentru că ușile sunt închise, sau mai clar spus: toți peștii au fost prinși, cum am zis și azi-dimineață. Abia dacă mai sunt vreo doi pe undeva.

Billy Graham a avut o adunare, la Boston, dacă nu greșesc și în șase săptămâni a avut 20.000 de convertiți. Câteva săptămâni mai târziu s-au întors acolo și n-au mai găsit nici 20. Gândiți-vă la aceasta. Frate, noi am ajuns aproape de sfârșit, trăim în zilele care au fost vestite de Dumnezeu: în zilele din urmă.

Indiferent ce credem noi despre aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu spune că am fost hotărâți mai dinainte. Așa este. Ce a chemat Dumnezeu va veni la El, iar ce nu a chemat, nu va veni. Dumnezeu cheamă, dar ei resping chemarea Lui. Eu nu spun că Dumnezeu osândește pe cineva, fiindcă dimpotrivă, El vrea ca nimeni să nu piară, ci toți să se pocăiască. Dar pentru că este Dumnezeu, El știa de la început că nu vor veni. Și totuși, El le dă șansă, dar ei o refuză.

Dacă El nu știa aceasta, cum a știut că vom avea căruțe fără cai? Cum a știut că vor veni aceste timpuri? De ce a spus că oamenii vor fi obraznici, îngâmfați, iubitori de plăceri, etc.? De ce au vorbit toți prorocii, chiar de la început, despre lucrurile care se întâmplă chiar sub ochii noștri? Dumnezeu știa totul. El știa tot ce va fi. De-a lungul timpului, în lume au fost oameni spre care Dumnezeu a privit și a zis: „Aceștia nu vor veni!” și așa a fost. Astfel, ei au fost osândiți pentru că aceasta era alegerea lor. Amin.

Frate și soră, spun aceasta cu respect și cu frică de Dumnezeu în inimă, dar eu cred că biserica s-a scufundat. Nu mai este nici o nădejde! A ajuns la sfârșit.

Gândiți-vă puțin la textul acesta din Scriptură: *„Șapte femei vor apuca un singur bărbat...”*

Am acasă un articol decupat dintr-un ziar. Ar trebui să citiți singuri ce scrie acolo. „Ce s-a întâmplat cu moralitatea femeilor noastre americane? Doi din trei soldați care au plecat în război, au fost părăsiți de soțiile lor în primele șase luni.” Vedeți? Din trei soldați, doi au fost părăsiți de soții. Aceste femei abia au așteptat să scape de ei. De ce se întâmplă aceasta? Dacă mă înțelegeți, prieteni, acesta este duhul vremii. Noi trebuie să intrăm în duhul zilelor din urmă, fiindcă am ajuns în zilele din urmă.

Când mergi la dans, trebuie să intri în duhul dansului, dacă vrei să dansezi. Când te duci la biserică, înainte să te poți închina trebuie să intri în Duhul închinării.

Înainte de a veni zilele din urmă, oamenii trebuie să intre în duhul acestor zile și iată-ne că suntem chiar în duhul acesta.

Dumnezeu a făgăduit că vor veni aceste zile și iată-le aici. Noi trăim în ele. Bărbații și femeile adorm și nici nu-și dau seama.

În toamna care a trecut, m-am întâlnit cu un tânăr. Ne îndreptam spre un oraș. Era căsătorit deși era încă în școală și mi-a zis: „M-am căsătorit cu ea pentru că era fată bună și am luat-o înainte de a termina școala pentru că era fecioară. Cred că de ani de zile n-a mai existat în școală vreo fată care să fie fecioară.”

Vedeți? Nu mai este nici o nădejde.

În California am fost în locuri unde polițiștii îți spun să nu ieși pe stradă. Acolo pericolul este mai mare pentru un bărbat decât pentru o femeie. O, Domnul să aibă milă! Nu știți că Biblia a spus că vor veni astfel de timpuri?

La fel s-a întâmplat în Sodoma și Gomora, înainte ca Dumnezeu să trimită focul să le ardă. Acesta este un indicator care arată că atunci când lumea va ajunge în acel punct, totul este la sfârșit... Noi trăim în zilele din urmă. Desigur, și *„șapte femeie apucă un singur bărbat și spun: „Vom mânca pâinea noastră înșine și ne vom îmbrăca hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele și ia ocară de peste noi!”*

Frate, nu este nevoie să pleci din Statele Unite ca să vezi aceasta. În viața mea am văzut un singur loc despre care m-am gândit că este cu puțin mai rău decât străzile din țara noastră. Și situația nu se îmbunătățește ci totul este din ce în ce mai rău. Țineți minte că vă spun în Numele Domnului: Vom merge din rău în mai rău. Nu mai există decât o singură scăpare, iar aceasta este Isus Hristos.

Eu am colindat întreaga țară și am strigat, iar Dumnezeu a înviat chiar și morți. Ne-am dus din oraș în oraș, iar Dumnezeu a lucrat minunat, fiindcă oameni care stătuseră ani de zile în scaune cu rotile, mergeau acum pe stradă și își duceau singuri căruțurile. Femei pe care medicii le declaraseră sortite morții, au fost ridicate și vindecate pe deplin, și aceasta în timp ce oamenii se dau înapoi și spun: „Aceasta este telepatie! O adunătură de holly-rollers.” Și atunci ce altceva mai putem aștepta în afară de judecată? Da, judecata este aici, și va trebui să-o primiți!

Frate, fugi de mânia care vine și ascunde-te cât poți de repede în Isus Hristos. Ieși afară din toate acestea! Acesta este duhul zilelor din urmă și așa putea să vă spun încă multe despre aceste lucruri, dar trebuie să mă grăbesc.

18. Vrei să ne explici cum vrea Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos să venim în casa Lui pentru închinare?

Da, este o întrebare bună, o întrebare esențială pentru orice biserică. Să vedem:

În primul rând, conform Scripturii, oamenii trebuie să vină în casa Domnului cu un singur scop: să-l slujească Domnului și să cânte. Aceasta așteaptă El de la noi.

El nu vrea să venim în casa Sa ca să vorbim unii despre alții, sau despre ce vom face în cursul săptămânii. Dorința Lui este să venim aici ca să ne închinăm înaintea Sa, pentru că aceasta este o casă de închinare, iar Cuvântul spune că „*toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.*” (1 Corinteni 14.40). Deci totul trebuie să fie în ordine; trebuie să fie un mesaj.

Aș vrea să spun că după rânduiala Bisericii din Noul Testament, oamenii intrau în biserică lui Dumnezeu într-un duh de închinare; se duceau acolo și cântau cântări de laudă. Apoi, predicatorul vorbea Cuvântul, pentru că el era un proroc al bisericii. Noi știm că în Noul Testament predicatorul este un proroc: „*Mărturia lui Isus este duhul prorociei.*” (Apocalipsa 19.10). Predicatorul ținea probabil o predică lungă,

iar binecuvântările se revărsau peste oameni. Ei spuneau: „Amin!” și Îl lăudau pe Dumnezeu, iar când predicatorul își încheia mesajul, li se spunea ceva în limbi necunoscute. (1 Corinteni 14.13-14). Biblia spune că dacă în biserică nu este nimeni care să tălmăcească, atunci cel care vorbește în limbi trebuie să stea în liniște, pentru că el vorbește bine, dar Îi vorbește lui Dumnezeu, iar cei din jur nu înțeleg nimic. Dar dacă cineva vorbește în limbi și este cine să tălmăcească, atunci trebuie să se spună mesajul.

Toate bisericile se lovesc de problema aceasta. Charles Fuller m-a contrazis foarte mult în problema aceasta, dar acum a trebuit să cedeze, iar astăzi propovăduiește peste tot acest lucru, în Long Beach. Da, domnilor. Ei se bucură de binecuvântările lui Dumnezeu: vorbesc în limbi, tălmăcesc și se roagă pentru bolnavi. El face aceasta deși nu cu mult timp în urmă îmi spunea: „Nu pot crede așa ceva!”

„Este problema ta, deoarece aceste lucruri nu sunt pentru necredincioși, ci sunt pentru cei care cred.”

Și astăzi iată-l propovăduind chiar aceste lucruri. Vedeți? Vine o vreme când fiecare este pus în fața acestor lucruri.

În timp ce vorbește predicatorul, oamenii trebuie să stea liniștiți și să-l asculte, pentru că dacă vorbește sub unger, el le aduce Cuvântul lui Dumnezeu.

Toate duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor. Astfel, când se duce păstorul în față și deschide Biblia, biserica trebuie să tacă și să asculte ce spune el, pentru că le descoperă Scriptura. Dacă spune ceva care îți place, poți spune: „Amin!” „Slavă lui Dumnezeu!” sau orice vrei, deoarece Biblia ne îndeamnă să facem aceasta. „Amin” înseamnă „Așa să fie.”

Dacă oamenii se bucură și Duhul este cu ei, El poate să le mai spună ceva prin unul dintre ei, dar atunci tălmăcirea nu va fi doar un citat din Biblie, deoarece

Dumnezeu nu face repetiții fără rost, ci este vorba de un mesaj direct către cineva care trebuie să facă un anumit lucru sau de un mesaj de îndreptare pentru biserică.

De exemplu, cineva se ridică și vorbește în limbi, iar altcineva tălmăcește, spunând: „Așa vorbește Domnul: Cutare să se ducă și să-și pună mâinile peste copilul acela, fiindcă a sosit timpul să fie vindecat!”

Apoi omul se ridică și spune: „Stăteam acolo și inima mea ardea pentru copil.” El se ridică în ascultare de Duhul, își pune mâinile peste copil și copilul este vindecat. Dacă nu se întâmplă aceasta, înseamnă că ceva nu este în ordine. Înțelegeți? Acesta este un mesaj direct.

Când va vedea aceasta, necredinciosul din adunare va spune: „Ia stai puțin! Dumnezeu este cu oamenii aceștia.” Înțelegeți ce vreau să spun?

Sau s-ar putea să se spună: „Așa vorbește Domnul: cine locuiește în partea de sud a orașului să se mute de acolo în următoarele două zile pentru că va veni o furtună care va distruge totul în zona aceea.” Aceasta este o prorocie pentru toată biserica.

Cineva cu gândire duhovnicească se ridică și întreabă: „Oare a venit de la Domnul?” iar dacă alți trei oameni cu gândire duhovnicească se ridică și spun: „Da, de la Domnul a venit!” atunci prorocia este primită de biserică. Din clipa aceea, toți cei care stau în partea respectivă a orașului se mută de acolo. Dacă ceea ce s-a spus nu se împlinește întocmai, ar fi bine să-l urmăriți pe acela prin care a venit, deoarece între voi a fost un alt duh. Dar dacă se întâmplă întocmai, lăudați-L pe Dumnezeu și mulțumiți-I că v-a ajutat să scăpați de acel dezastru. Înțelegeți? Fiți atenți la aceste lucruri, deoarece este semnul că biserica este în ordine.

Domnul vă dă 2-3 mesaje o dată, de aceea ce trece peste acest număr trebuie pus

În rânduială.

Nu știu. Întrebarea aceasta ar putea fi pusă de o femeie și pentru că mi-a venit ceva în minte, am să vă spun. În conformitate cu Noul Testament, femeile intrau în biserică, se așezau smerite, cu fața acoperită și rămâneau așa pe toată durata serviciului. Aceasta o spune Biblia. Desigur. Femeilor, să nu credeți că spun aceasta ca să vă judec, ci pentru că doresc să fiți atente.

Nu demult a venit la mine o tânără care avea necazuri. Era acolo și fratele Junior. Vecinele râdeau de ea pentru că nu voia să-și taie părul, iar până la urmă a cedat și s-a dus să-l taie. Apoi a fost zăpăcită de o femeie care i-a spus că va scoate duhurile din ea, dacă îi leagă picioarele cu propriul păr. Ea a acceptat, dar după ce a făcut aceasta, se părea că și-a pierdut mințile. Avea doi copii și nu știa ce să se mai facă. Într-o zi, ea s-a oprit în fața casei, iar Duhul Sfânt a coborât și i-a spus că va fi vindecată. Ea a așteptat câteva zile. Între timp, eu am vrut să mă duc la ea împreună cu fratele Junior și cu fratele Funk, dar Duhul Sfânt nu mi-a dat voie.

Ea s-a hotărât să-și lase părul să-i crească din nou, iar în timp ce și-l pieptăna, își zicea: „Pot să tot râdă vecinele și să spună ce vor...” Atunci Duhul Sfânt i-a vorbit ei personal și i-a spus că sunt în preajma locului unde vrea să meargă.

Seara, am văzut-o în vedenie cum vine, apoi Domnul mi-a arătat tot ce nu era în ordine cu ea. Imediat ce i-am spus acele lucruri, femeia a fost vindecată pe deplin. Vedeți? A fost vindecată pe loc, nu-i așa frate Junior? (Așa este.).

Vedeți? Dumnezeu nu mi-a dat voie să mă duc acolo pentru că nu venise încă timpul. El a făcut totul în așa fel încât să ne arate că nu era vorba de un om, ci chiar Dumnezeu însuși era în lucrare.

Și femeia aceea mi-a spus: „Frate Branham, soțul meu vrea să am părul lung.”

„Dumnezeu vrea același lucru,” i-am răspuns eu. *„Femeia trebuie să poarte părul lung pentru că aceasta este învelitoarea ei.”*

Eu știu că doamnele de astăzi poartă pălărie. Da, voi spuneți că aceasta este învelitoarea voastră, dar nu este adevărat, deoarece Biblia spune că învelitoarea femeii este părul. În cazul în care își taie părul, rugăciunea ei nu mai are nici o însemnătate. Este adevărat? Aceasta o spune Scriptura. Așadar, femeile trebuie să poarte părul lung, indiferent ce credeți voi despre aceasta. Da, aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

Voi spuneți: „Părul meu este lung până la umeri.” Aceasta înseamnă că este scurt. Voi mai ziceți: „Hristos avea părul lung.” Dar nu este adevărat. Se spune că părul Lui era până la umeri, dar aceea era măsura după care își tăiau bărbații părul în vremea aceea.

Uitați-vă ce cuvinte sunt folosite în limba greacă și vă veți lămuri.

Un bărbat nu trebuie să aibă părul lung, pentru că părul lung este feminin. Dar El și l-a tăiat deasupra umerilor, cum se obișnuia în timpul acela. Acesta era păr scurt.

Deci, doamnele cu părul până la umeri au încă părul scurt. Eu nu spun că aceasta vă duce în iad sau în rai, deoarece nu are nimic a face cu aceasta, dar rânduiala dată bisericii cere ca femeia să poarte părul lung. Așa este.

Femeia nu trebuie să se amestece în treburile bisericii: în problemele de organizare și așa mai departe, ci trebuie să stea supusă și tăcută, deoarece Biblia spune că ea este cea care a cauzat prima cădere. Așa este.

Nădejdea mea este că nu v-am jignit prin ceea ce am spus.

19. Oare de ce mi-a trimis Dumnezeu o vedenie chiar când urma să iau Cina Domnului în biserică mea?

Este trecut numele unei doamne.

Ei bine, soră, nu știu. Totuși, dacă L-ai văzut pe Isus Hristos pe când urma să iei Cina în biserică ta, îți spunea că în mod simbolic Îl primești pe El, pentru că Cina trebuie să reprezinte trupul lui Isus Hristos. Deci, simbolic tu Îl primeai pe El, ceea ce înseamnă că trebuie să trăiești sfântă și curată.

Ascultați-mă! Dacă iei Cina în chip nevrednic, te faci vinovat de sângele lui Isus Hristos. Aceasta înseamnă că cel care ia parte la Cina Domnului trebuie să trăiască o viață dreaptă înaintea Lui.

Biblia a prorocit că în zilele din urmă, toate mesele lui Dumnezeu vor fi pline de vărsături și nimeni nu va putea să înțeleagă. Este adevărat?

Nu demult am fost într-o biserică mare. Nu îi voi spune numele deși o știți cu toții. Știți ce luau ei la Cina Domnului? Pâine dospită tăiată felii. Mai mult, predicatorul a spus că șapte dintre diaconi sunt bețivi. Așa este. Ei mergeau prin clădire și vorbeau cu oamenii, iar la sfârșit, aproape toți, în frunte cu păstorul, s-au dus afară să fumeze o țigară, după care s-au întors și au luat cina. Dumnezeu a spus că veți fi găsiți vinovați din pricina aceasta.

Da, Cuvântul spune că *„din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm.”* (1 Corinteni 11.30). Așa este.

El a spus: *„Toate mesele lor sunt pline de vărsături. Cui să îi dai învățătură?”* Și mai departe: *„Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.”*

Ei bine, prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină, va vorbi poporului acestuia Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna: lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă. Dar ei n-au vrut să asculte.” (Isaia 28.10-12).

Uitați-vă unde am ajuns, prieteni. O, Domnul să aibă milă! Treziți-vă!

Soră, dacă ești o femeie bună, curată și sfântă înaintea lui Dumnezeu, Isus ți s-a arătat ca să-ți spună că, în mod simbolic, Îl primești chiar pe El; iar dacă nu ești în ordine cu El, a fost un avertisment ca să te pui în rândulă cu Dumnezeu înainte să participi din nou la Cina Domnului.

20. Aș dori să știu ce înseamnă cuvintele din 2 Timotei 2.16.

Să vedem ce scrie acolo. 2 Timotei 2.16: *„Ferește-te de vorbăriile goale și lumești: căci cei ce se țin de ele vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu.”*

Bine. Cineva vrea să știe ce înseamnă *„vorbăriile goale și lumești.”*

Ei bine, tot ce este flecăreală este *„vorbărie goală și lumească.”*

Isus a spus: *„Da” al vostru să fie „da” și „nu” al vostru să fie „nu,” pentru că tot ce trece peste asta este păcat.*” (Matei 5.37). Nu trebuie nici măcar să glumiți unul cu altul sau să vă tachinați, pentru că Dumnezeu vă va cere socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care l-ați rostit. Știați aceasta? Biblia spune că va trebui să dați socoteală pentru orice cuvânt nefolositor. Și atunci ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Sinceri, serioși, iubitori, blânzi...

Eu am constatat aceasta pe propria mea piele. Fiind irlandez, îmi stă în fire să tachinez, să îi necăjesc pe oameni. Și pe soția mea o necăjesc mereu, iar copiilor le spun:

„Trei oameni de seamă au venit din Kentucky.”

„Cine sunt aceștia?”

„Păi, Abraham Lincoln...”

„Da...”

„Daniel Boone...”

„Și?”

„Tatăl vostru.” Vedeți, ceva de genul acesta.

Când mă aude, soția îmi zice: „Haide, Bill, iar începi?”

Atunci mă închid în cameră sau plec undeva și spun: „Iartă-mă Doamne, fiindcă nu am vrut să fac aceasta. Fă ceva cu mine. Ajută-mă să termin cu aceste lucruri.”

Azi dimineață am vorbit despre cuvântul „rătăcit.” Când faci aceste lucruri, tu ești un om rătăcit și trebuie să te pocăiești, este adevărat? Nu este nevoie să fii în lume ca să faci tot felul de lucruri. Tu trebuie să te pocăiești și să mori în fiecare zi, ca să poți trăi în Isus Hristos.

De multe ori eu fac lucruri rele. De exemplu, cineva îmi spune ceva, iar eu îi răspund cu o glumă. Nu-i o glumă proastă, și eu cred că nici un creștin nu spune glume proaste, deoarece Biblia spune că cine face asemenea glume nu este creștin. Ea ne sfătuiește să fugim de lucrurile lumești, de glume, de flecăreli, etc., așa că un creștin nu poate vorbi astfel, deoarece gândurile lui sunt curate.

Dar, dacă nu veghezi, astăzi spui o glumă mică și crezi că nu este nici o problemă, așa că nici nu te mai gândești la ea, dar mâine vei spune două glume, apoi vei trece la altceva, și încet-încet ajungi iarăși de unde ai plecat. Am dreptate? Țineți-vă departe de aceasta! Feriți-vă, feriți-vă de flecăriile lumești!

Am să vă dau un mic exemplu: Dacă vine cineva și vă spune: „Știi ce, doamnă Doe? L-am văzut pe soțul tău. Este un...” Voi să răspundeți: „Nici nu vreau să aud așa ceva!” și să mergeți mai departe. Nu-i luați în seamă, pentru că dacă faceți aceasta, vor înceta. Așa este.

Sau: „Vai, soră! Hai să-ți spun ce s-a întâmplat...” sau: „Frate, să-ți spun ceva. Dacă am putea scăpa de predicatorul acesta sau de diaconul Cutare, sau dacă am putea face cutare sau cutare lucru...” O, feriți-vă de așa ceva!

Cred că ar trebui să ținem pe masă ceva ce am văzut cu puțin timp în urmă, în Florida.

Erau trei maimuțele. Una dintre ele își ținea mâinile la ochi și spunea: „Să nu văd nimic!” A doua avea degetele băgate în urechi și spunea: „Să nu aud nimic!” iar a treia își pusese mâna la gură și zicea: „Să nu spun nimic rău!” Cred că acesta este un lucru foarte bun, voi ce ziceți?

Țineți-vă gândurile curate și îndreptate spre Hristos.

Dacă nu ești atent și continui să te gândești la astfel de lucruri, ajungi rău. Să nu crezi că poți trăi alături de asemenea oameni fără să te tragă după ei, fiindcă nu este așa. Nici un om nu este desăvârșit, așa că sunt sigur că până la urmă vei călca pe urmele lor.

Un om care a căzut, se va ridica din nou dacă este un luptător adevărat. El va spune: „Doamne, ajută-mă să mă ridic și să încerc încă o dată!” Dar dacă este un laș, când vede că a făcut prima greșală este la fel cum am spus azi-dimineață: gândacul și păianjenul se târăsc înapoi în baltă. Înțelegeți? Un astfel de om nu va putea rezista.

Așadar, întoarceți spatele acestor vorbe goale și lumești, acestor flecării și nu uitați că Biblia spune să vi-i însemnați pe cei ce produc dezbinare.

Dacă cineva începe să flecărească, spuneți-i: „Ce mai faci? Mă bucur să te văd. La revedere!” și vedeți-vă de drum. Acesta este cel mai bun lucru pe care-l puteți face. Nu le vorbiți urât, ci însemnați-i! Deci, nu luați în seamă asemenea lucruri, pentru că vedeți unde duc.

21. Unde a fost Isus de la botez până la începerea lucrării Sale?

După ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă, iar Duhul L-a condus în pustie ca să fie ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, timp în care a fost ispitit de diavolul. Domnul l-a biruit prin Cuvântul lui Dumnezeu, iar după aceea Și-a început slujba și, conform Scripturii, a predicat timp de trei ani și jumătate.

Fiți atenți! Cu mult timp în urmă, Dumnezeu i-a spus lui Daniel că Unsul va predica trei ani și jumătate și apoi va fi stârpit, adică adus jertfă. Chiar așa.

El a fost hotărât pentru aceasta încă înainte de întemeierea lumii. Este adevărat?

Despre cele patruzeci de zile veți găsi scris în Matei 4. Dacă nu este cum credeți, nu este nici o problemă.

22. A fost o vreme când toți oamenii au fost albi sau de culoare? Și care dintre cele două rase a fost blestemată?

După cunoștința pe care o avem, noi nu putem spune dacă Adam și Eva au fost albi, maro, galbeni sau negri. Cred că nimeni nu poate ști aceasta în afară de Dumnezeu, care a fost acolo. Oamenii au fost toți un singur popor, cu o singură limbă, până la încurcarea limbilor de la turnul Babel. Din câte știu, până atunci a existat un singur popor, dar din momentul acela, oamenii s-au despărțit și s-au răspândit în toată lumea.

Animalele își schimbă culoarea în funcție de pământul din care își iau hrana. Dacă se află printre noi un vânător, aș vrea să mă urmărească puțin.

Du-te jos în Mexic și ia un coiot. Du-te apoi în Arizona și ia și de acolo unul, iar după aceea du-te și mai ia unul și din nord, apoi fii atent ce culoare are fiecare dintre ei.

Chinezii și japonezii au pielea galbenă; etiopienii sunt oameni de culoare și la fel negrii pe care-i avem aici. Oamenii pe care-i numim albi, se trag din anglo-saxoni, din Anglia. Aceasta s-a numit de la început „Țara îngerilor,” pentru că cei care locuiau acolo aveau pielea albă și părul blond. Ei s-au răspândit apoi spre Norvegia și mai departe. Toți albi se trag din poporul anglo-saxon.

Care dintre cele două rase a fost blestemată? Niciuna. Eu știu unde bate cel care mi-a pus întrebarea; el se gândește la Ham.

Voi știți că Noe a avut trei fii: pe Sem, Ham și Iafet, iar Ham este cel care n-a vrut să acopere goliciunea tatălui său, ci a râs și și-a bătut joc. Aceasta a făcut ca Dumnezeu să-l blesteme pentru că a văzut goliciunea tatălui său și nu a acoperit-o. Sem și Iafet s-au întors cu spatele și și-au aruncat hainele peste tatăl lor care zăcea gol. Apoi Dumnezeu i-a zis lui Ham că urmașii lui vor sluji ca robi celorlalți.

Dacă sunteți de părere că ei au fost blestemați să li se închidă culoarea pielii, gândiți-vă că și pielea iudeilor este închisă la culoare. Dacă credeți că oamenii de culoare pe care îi avem în țara noastră sunt negri, atunci va trebui să mergeți în India.

Într-un fel, indienii sunt mai închiși la culoare decât negrii. Eu am fost în ambele țări – atât în Etiopia cât și la africani, la negrii pe care îi cunoaștem astăzi. Mulți dintre ei duc încă o viață primitivă, în triburi. Cam așa cum eram noi când a venit Isus pe pământ. Oamenii albi erau atunci la fel de primitivi – cum sunt triburile din Africa, poate chiar mai rău.

Țineți minte că acum două mii de ani, noi eram niște sălbatici goi, și ieșeam la vânătoare cu arcul și cu săgețile sau cu toporul de piatră. Așa este. Deci cine a fost până la urmă blestemat? Astăzi sunt blestemați toți aceia care Îl resping pe Isus Hristos, în timp ce toți cei care-L primesc sunt binecuvântați.

Eschimoșul din nord este mai negru decât oamenii de culoare de aici. Indienii, la rândul lor, nu sunt oamenii de culoare, ci sunt negri de-a binelea. Pielea lor este cu adevărat neagră. În Africa sunt mai multe feluri de oameni. Unii au o culoare mai deschisă, iar alții sunt aproape albi. Vedeți?

În concluzie, noi toți ne tragem din aceeași rădăcină. Așa este. Toți am fost blestemați prin căderea Evei și mântuiți prin învierea lui Isus Hristos. Înțelegeți?

Așa este. Deci nu este nici un blestem, ci blestemați sunt toți cei care nu cred; dar

cei ce cred sunt binecuvântați. Așadar, prieteni, nici una dintre rase nu este blestemată: nici albi, nici negri, nici galbeni. Dacă cel negru a fost blestemat să fie negru, înseamnă că cel galben a fost blestemat numai pe jumătate, iar cel maro a fost blestemat trei sferturi, în timp ce africanul a fost blestemat în procent de 4/5. Aceasta ar însemna că cel blestemat cu adevărat este indianul. O, ce prostie!

Fraților, nu este vorba de blestem, ci de clima diferită și de împrejurările în care au trăit oamenii.

Uitați-vă la indienii americani. Cei din tribul Navajo sunt chiar mai negri decât etiopienii din țara aceasta. Indienii Apache au culoare arămie. Vedeți? Chiar și între indieni există diferențe, unii fiind mai închiși la culoare, în timp ce alții sunt mai deschiși. Indienii din tribul Kerokee sunt aproape la fel ca albi. Vedeți? Chiar și în țara aceasta sunt triburi diferite, ceea ce înseamnă că nu se poate spune că unii au fost blestemați de tot, iar alții sunt blestemați numai pe jumătate.

Deci nici un om nu a fost blestemat să fie negru, galben sau alb, ci există un singur blestem, iar pe acela îl știm cu toții: este necredința în Isus Hristos.

Știu Dany, este timpul să închei, dar mai am două întrebări.

23. Unde se află cele douăsprezece seminții ale lui Israel? Pot fi localizate?

Desigur. Ele pot fi localizate. Din punct de vedere geografic le putem localiza cu ajutorul Bibliei.

Dumnezeu ne spune unde vor fi în zilele din urmă și care va fi sfârșitul lor.

De curând am citit o carte în care se spune că Dumnezeu i-a stabilit pe toți acolo

unde se spală picioarele cu țitei. Da, toți iudeii se întorc în Palestina, țara în care a promis Dumnezeu că vor fi în zilele din urmă.

24. Eu nu pot crede că Dumnezeu trimite războaiele ca judecată. Nu pot să cred, așa cum nu cred mulți, că Dumnezeu a pus sabia în mâinile unor călăi, începând cu Babilonul antic și terminând cu Hitler, ca să ucidă femei și copii nevinovați alături de cei vinovați, ca să împlinească judecata Sa. Dumnezeul dragostei nu poate face aceasta. Războaiele sunt lucrarea Satanei. Te rog să corectezi această confuzie.

O clipă. Am citit întrebarea aceasta cu puțin timp în urmă și am lăsat-o intenționat ultima. Vreau să stați liniștiți pentru un moment, deoarece este o întrebare importantă, care trebuie abordată cu atenție și în smerenie.

Știu că se face târziu, dar aș vrea să vă amintiți că înainte stăteați toată noaptea la dans, prinși în mrejele lumii, și nici prin gând nu vă trecea să plecați; dar când este vorba să ascultați douăzeci de minute Cuvântul lui Dumnezeu, aveți nevoie de un alt predicator. Este o rușine!

Pavel predica toată noaptea, iar cu ani în urmă chiar și eu predicam până la 2.00-3.00 dimineața și oamenii fremătau și-L lăudau pe Dumnezeu, primind Duhul Sfânt cu sutele, pentru că Domnul avea milă de ei. O, aș vrea să retrăiesc acele vremuri! Dar nu se mai poate, pentru că ziua aceea s-a dus, a trecut de mult timp. Se apropie noaptea, de aceea oamenii au devenit indiferenți, nu le mai pasă de nimic.

Vreau să vă întreb ceva. Frate sau soră, oricine ai scris această întrebare, eu nu pot să fiu de acord cu tine. Aș vrea să fiu de acord cu tine, așa cum aș vrea să fiu de acord și cu acea femeie sărmană, care a fugit cu acel bărbat și s-au căsătorit, dar nu pot. Ea a făcut un jurământ și trebuia să-l respecte. Înțelegeți? Iar eu trebuie să respect Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai întâi ai scris: „Nu pot crede că Dumnezeu trimite războaiele ca judecată.”

Prietene, un singur lucru nu este în ordine cu convingerea ta: ea nu este biblică, deoarece Dumnezeu trimite războiul ca judecată. Acesta este adevărul. Vă voi aduce dovezi din Scriptură ca să vedeți că acesta este adevărul, dar mai întâi voi citi încă o dată întrebarea:

„Eu nu pot crede că Dumnezeu trimite războaiele ca judecată. Nu pot să cred, așa cum nu cred mulți, că Dumnezeu a pus sabia în mâinile unor călăi, începând cu Babilonul antic și terminând cu Hitler, ca să ucidă femei și copii nevinovați...”

Dacă îți voi spune în Numele lui Isus Hristos și îți voi dovedi cu Biblia că El a făcut aceasta, vei crede că este adevărat? În ordine. Atunci ascultați-mă cu atenție!

Nu știu cine a scris întrebarea, dar aș vrea să ascultați ce scrie mai departe: „Dumnezeul dragostei nu poate face aceasta. Războaiele sunt lucrarea Satanei.”

Sunt de acord cu tine că războaiele vin de la Satan. Chiar așa este: el este dumnezeul acestei lumi, așa că fiecare națiune și împărăție este sub stăpânirea lui. Dumnezeu spune aceasta în Cuvântul Său. Voi știți că el i-a spus lui Isus: „*Toate acestea sunt ale mele...*” iar Domnul a admis aceasta. Dar când Împărăția va trece în mâinile lui Hristos, nu vor mai exista războaie. Până atunci însă, Dumnezeu îi permite Satanei să facă aceste lucruri pentru judecată și îndreptare.

Acum aș vrea să vă întreb ceva și aș vrea să-mi răspundeți ca să lămurim lucrurile.

Haideți s-o luăm de la început, iar pentru aceasta aș vrea să-mi acordați toată atenția. Ascultați-mă! De ce și-a osândit Dumnezeu propriul Fiu și L-a omorât pe cruce? Da, la cruce, Dumnezeu L-a omorât pe propriul Său Fiu:

„Domnul a găsit cu gale să-L zdrobească prin suferință,” spune Scriptura în Isaia 53.10. Vedeți, Dumnezeu a făcut aceasta cu propriul Său Fiu, ca să te mântuiască pe tine.

Acum aș vrea să ne oprim puțin la Saul, marele împărat al lui Israel. Dumnezeu l-a trimis să-l biruiască pe împăratul Agag și i-a cerut să nimicească toată cetatea cu desăvârșire; să treacă totul prin ascuțișul săbiei: bărbații și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile. Dar ce a făcut Saul? L-a cruțat pe Agag și vitele cele mai bune, ceea ce a făcut ca Dumnezeu să-și ia Duhul de la el, să-l părăsească. Astfel, Saul a devenit vrăjmașul lui Dumnezeu (1 Samuel 15).

De ce atunci când Dumnezeu l-a dat pe Ben-Hadad, împăratul Siriei, în mâinile lui Ahab, iar acesta l-a cruțat, s-a dus unul din fiii prorocilor la el și i-a cerut să-l omoare? Știți povestea, nu-i așa?

După ce Ahab i-a dat drumul lui Ben-Hadad, „ unul din fiii prorocilor a zis tovarășului său: „Lovește-mă, te rog!” Dar omul acela nu a vrut să-l lovească.

Atunci el i-a zis: „Pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, iată, când vei pleca de la mine, te va omorî un leu” Și când a plecat de la el, l-a întâlnit un leu și l-a omorât.

A găsit pe un alt om și a zis: „Lovește-mă, te rog!” Omul acela l-a lovit și l-a rănit!”

Prorocul s-a dus și s-a așezat pe drumul împăratului, și s-a legat la ochi.

Când a trecut împăratul, prorocul a strigat și i-a zis: „Robul tău era în mijlocul luptei; și iată că un om se apropie și-mi aduce pe un alt om, zicând: „Păzește pe omul acesta; dacă va fugi, viața ta va răspunde pentru viața lui, sau vei plăti un talant de argint!”

*Și pe când robul făcea câte ceva încoace și încolo, omul s-a făcut nevăzut.”
Împăratul lui Israel i-a zis: „Aceasta îți este osânda: tu însuși ai rostit-o!”*

Îndată prorocul și-a scos legătura de la ochi și împăratul lui Israel l-a cunoscut că făcea parte din proroci.

El a zis împăratului: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că ai lăsat să-ți scape din mâini omul care fusese sortit nimicirii, viața ta va răspunde pentru viața lui, și poporul tău pentru poporul lui.” (1 Împărați 20.35-42). Este adevărat? Desigur.

Încă ceva. Ce i-a spus Dumnezeu lui Iosua când a intrat în țara făgăduită? Să nimicească totul de la copii până la bătrâni, să treacă totul prin ascuțișul săbiei. Și Iosua a făcut întocmai: a ucis totul. De ce? Pentru că așa i-a poruncit Dumnezeu, iar dacă n-ar fi făcut-o, ar fi plătit cu propria sa viață.

Termin în câteva minute. Dumnezeu este dragoste, dragoste desăvârșită, dar tu nu știi ce este dragostea. De aceea, oamenii de astăzi nu știu ce este credința.

Dumnezeu este dragoste. El trebuie să fie dragoste. El Își respectă Cuvântul; trebuie s-o facă. El trebuie să ne iubească, iar dacă ne iubește trebuie să ne apere. Fiți atenți! Voi vorbiți despre uciderea copiilor. Dați-mi deci voie să vă spun ce spune Biblia despre aceasta. Ascultați ce a spus Dumnezeu în Ezechiel 9.1-6. ascultați cu atenție, vă rog.

„Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: „Apropiați-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călimară la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă.

Slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era și s-a îndreptat

spre pragul casei și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călimara la brâu.

Domnul (cu „D” mare, deci este vorba de Dumnezeu), i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.”

Iar celorlalți le-a zis: „Treceți după el în cetate și loviți: ochiul vostru să fie fără milă și să nu vă îndurați. (Fiți atenți acum la versetul 6):

Ucideți și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei care au semnul pe frunte. Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt.”

Ei au început cu bătrânii care erau înaintea templului.”

Cu alte cuvinte, Dumnezeu le-a spus: „Așteptați! Mai întâi am să-i însemnez pe aceia care sunt închinați cu adevărat lui Dumnezeu.”

Și le-a făcut câte un semn, apoi le-a zis celor care purtau uneltele de nimicire: „Duceți-vă și nu cruțați pe nimeni, nici femei, nici copii, ci ucideți-i pe toți.”

Înainte de potop, când erau pe pământ milioane și milioane de oameni, Dumnezeu a trimis la ei un predicator bătrân și sfânt, pe Noe. El le-a predicat 120 de ani și le-a spus să intre în arcă, pentru că dacă nu vor face aceasta vor fi nimiciți. Apoi, Dumnezeul cel Atotputernic, Cel care stăpânește cerurile, a trimis o ploaie care a nimicit milioane de bătrâni, tineri, bebeluși, care s-au zbatut și au pierit înecați de ape.

Acesta este Dumnezeu cel Atotputernic și El este cu desăvârșire Dumnezeu dragostei. Amin. Acesta este adevărul. Așa trebuie să fie. El îi iubește pe cei ce sunt ai Săi, dar trebuie să-Și împlinească Cuvântul întocmai. Nu vreau să fac dezbinare, ci pur și simplu nu sunt de aceeași părere cu cel care a scris întrebarea.

Nu demult, am stat de vorbă cu cineva – cred că era un martor al lui Iehova. Și el mi-a zis: „Frate Branham, vrei să spui că tu crezi în existența unui iad care arde cu flăcări?”

„Nu este vorba de ceea ce spun eu, ci de ceea ce spune Biblia,” am răspuns eu. „Și ea așa vorbește.”

„Vrei să spui că un tată iubitor și-ar arde copiii? Tu ți-ai arde copilul?”

„Nu, domnule, nu aș face-o.”

„Și atunci, dacă tu care ești un om, ai atâta dragoste (Vedeți cum sulesc oamenii lucrurile?), crezi că un Tată ceresc iubitor, și-ar nimici copiii?”

„Niciodată,” am răspuns. „El nu-și nimicește copiii, dar tu al cărui copil ești? Dumnezeu nu-și nimicește copiii, ci face tot posibilul să-i scape, dar diavolul, care are putere să facă aceasta, își va nimici copiii. Dumnezeu doar îi permite Satanei să facă acest lucru.”

Fiți atenți! Cine i-a dat voie Satanei să-l distrugă pe cel mai bun slujitor al lui Dumnezeu – până la Hristos, pe Iov? Să-i nimicească copiii și tot ce avea el? Dumnezeu a trimis un duh rău care a omorât toți copiii lui Iov și a distrus tot ce avea numai ca să încerce credințioșia slujitorului Său. Este adevărat? Desigur.

Aș putea sta aici o oră și să vă aduc dovezi, căci acesta este adevărul. Să nu Îl înțelegeți greșit pe Duhul lui Dumnezeu.

Războaiele sunt judecăți trimise de Dumnezeu asupra popoarelor. Nimicirea este trimisă de Dumnezeu. Aceasta o spune Biblia, nu eu. Dumnezeu este un Dumnezeu al dragostei, dar El este și un Dumnezeu al mâniei.

Acesta este necazul cu biserica de astăzi. „O,” spun oamenii, „desigur, Tatăl nostru este iubitor și El nu se va supăra dacă fac lucrul acesta.” Frate și soră, dacă vrei să-l faci, n-ai decât, dar să știi că dragostea lui Dumnezeu nu este în tine.

Ne pregătim să luăm Cina Domnului peste câteva minute și aș vrea ca ceea ce vă spun să vă pătrundă adânc în inimă. Voi trebuie să țineți minte un lucru: Ceea ce aveți în inimă vă va influența viața. Acesta este adevărul.

Orice sămânță pui în pământ aduce rod după soiul ei. Nu poți semăna porumb și să recoltezi volbură, așa cum nu poți semăna grâu și să crească neghină. Nu se poate așa ceva, pentru că cele două semințe au o natură diferită, sunt două vieți total diferite.

Luați de exemplu o sămânță de volbură și o sămânță de ceapă și veți vedea că sunt atât de asemănătoare încât nimănui nu i-ar trece prin minte că sunt diferite. Așa este. Nu aveți decât să le puneți în pământ. Ele sunt identice și vor rodi, dar una va fi volbură, iar cealaltă va fi ceapă. Chiar așa.

Voi spuneți: „Semințele acestea sunt la fel, de ce nu iese aceeași plantă din ele?” Din pricina vieții pe care o posedă fiecare.

Vedeți? Astfel, un om care pretinde că este creștin dar nu trăiește cum ar trebui, este în realitate o volbură, deoarece Cuvântul spune că „după roade îi veți

cunoaște.” (Matei 7.20).

Ceea ce este în inima ta mărturisește de unde ești. Dacă ceea ce este în inima ta este rău, aceasta mărturisește că ești de jos, iar când vei muri va trebui să te duci acolo unde ești deja.

Dacă ești bun (Dumnezeu te-a făcut să fii bun) și dacă ești născut din nou, calea ta va trebui să fie bună, pentru că acea Viață mărturisește de unde ești. Ceea ce este în tine mărturisește unde te vei duce. Înțelegeți?

Să vă între bine în cap lucrul acesta. Ceea ce ești aici dovedește ce ești dincolo.

Creștinii își doresc întotdeauna să fie desăvârșiți. Există desăvârșire, dar în viața cealaltă nu în aceasta. Cu toate acestea, fiecare creștin și fiecare creștină de aici sunt deja proslăviți în prezența lui Hristos Isus. Voi aveți deja un alt trup. Nu îl veți avea cândva, ci îl aveți chiar acum, așa că dacă trupul acesta de carne ar pieri acum, vă așteaptă un altul. Gândiți-vă serios la aceasta.

Vă dați seama că înainte ca soarele să răsară mâine dimineață, fiecare din noi am putea fi în veșnicie? Prietene, dacă nu ești creștin ți-a mai rămas un singur lucru: va trebui să mergi mai departe. Dacă ești pe acel drum, va trebui să mergi mai departe. Dacă ești un bob de grâu vei produce grâu; dacă ești neghină vei produce neghină, etc. Poate că până acum ai fost membrul unei biserici care nu știe și nu învață decât că trebuie să mergi la biserică și să fii membrul ei.

Astfel, voi spuneți: „Frate Branham, biserica mea învață că trebuie să-L primim pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. Dacă credem în Domnul Isus Hristos suntem mântuiți.” Dar dacă viața ta nu arată aceasta înseamnă că încă nu ești mântuit.

Voi știți că diavolul crede că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, nu-i așa? Știți că

el a mărturisit în fața oamenilor că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Și cu toate acestea nu poate fi mântuit pentru că este diavolul. Știați că toți fariseii și saducheii erau oameni foarte religioși? Ei credeau că Îl iubesc pe Dumnezeu din toată inima, dar cu toate acestea n-au înțeles că acel Om neprihănit era Fiul lui Dumnezeu. Ei erau foarte religioși, este adevărat? Erau foarte evlavioși, foarte învățați; erau atât de învățați încât cunoșteau Biblia mai bine decât oricare dintre noi. Ei nu aveau altceva de făcut decât să slujească Domnului, din generație în generație.

Prieteni creștini, vă atrag atenția cu toată dragostea, cu privire la ceea ce spune Biblia:

„În zilele din urmă, oamenii vor fi obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu...” (2 Timotei 3.4). Și nu este chiar așa?

Zilele trecute, o anumită persoană din clădirea aceasta a fost la o petrecere de Anul Nou, într-un subsol unde au băut, au mâncat înghețată, s-au distrat și așa mai departe. Bisericele au ajuns până acolo că dau petreceri de dans. Ei fac „în Numele lui Hristos” exact ce a spus Dumnezeu să nu facă, și tăgăduiesc ceea ce a spus să facă.

Iată ultimele cuvinte ale lui Isus, Testamentul lăsat de El bisericii Sale: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu crede va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.15-18).

Aceasta le-a spus Isus să facă în Numele Lui, dar ei tăgăduiesc experiența acestor lucruri și fac exact pe dos; învață că ele au trecut, că nu se mai întâmplă și în loc de aceasta, predică o teologie omenească. Nu este de mirare că suntem în starea în care suntem!

Dă-mi voie să-ți spun ceva, frate. Dacă biserica ar ajunge în punctul în care fiecare om să fie umplut cu Duhul Sfânt, ar urma toate aceste semne.

Mă gândesc la sfârșitul lui Pavel. Priviți acest bărbat pe insulă, după naufragiu. Dumnezeu îi dăduse o vedenie atunci când nimeni nu mai nădăjduia să fie salvat. Corabia se legăna încoace și încolo și toți au plâns patruzeci de zile și patruzeci de nopți. În acel timp, Pavel a avut o vedenie și s-a dus la ei și le-a spus: *„Nu vă temeți, căci un înger al Dumnezeului al cărui slujitor sunt eu și căruia Îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte și mi-a zis:*

„Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.” (Fapte 27.23-24).

Corabia a naufragiat și ei s-au dus pe insulă, printre localnici. Pavel a adunat niște vreascuri pentru foc și a fost mușcat de mână de un șarpe care se afla printre ele. Mușcătura aceluși șarpe era atât de otrăvitoare încât l-ar fi omorât în mai puțin de un minut. Când au văzut șarpele, localnicii au zis: „Uitați-vă la omul acela cum o să moară! Într-un minut va cădea mort, iar el este în lanțuri pentru predicarea Evangheliei.

Cei care îl puseseră în lanțuri erau oameni religioși și făceau parte din cea mai mare biserică a aceluși timp. Dacă n-ar exista Constituția Statelor Unite, ei ar face și astăzi la fel. Așa este. Așteptați însă până când o vor modifica.

Pavel nu s-a temut când șarpele l-a mușcat de mână. El știa că Isus Hristos a zis: *„...vor lua în mână șerpi și nu îi vor vătăma...”* așa că s-a dus. Și-a scuturat mâna și

I-a aruncat în foc, apoi și-a văzut de treabă: a adunat alte vreascuri, le-a pus pe foc, a stat cu spatele la el să se încălzească, apoi s-a întors cu mâinile spre foc.

Localnicii îl priveau tot mai mirați și se întrebau: „De ce nu moare omul acela? Ar fi trebuit să fie deja mort.” Dar Pavel era atât de plin de Duhul Sfânt încât veninul nu mai avea nici un efect asupra lui.

O, frate, într-o biserică plină cu Duhul Sfânt, Dumnezeu va face ceea ce n-a putut să facă toată teologia în zece mii de ani. Așteptați până când ungera bisericii se va revărsa asupra rămășiței. După ce ușa neamurilor va fi închisă, Dumnezeu va unge o biserică:

„Cine este întinat, să se întineze mai departe; cine este fără prihană, să trăiască și mai departe fără prihană; și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe.”
(Apocalipsa 22.11).

Dumnezeu va unge Biserica cu puterea Sa și se vor întâmpla lucruri mari, dar El nu va face aceasta numai atunci, ci o face și acum.

Uitați-vă la semne și minuni. Oamenii le văd și spun: „O, acestea vin de la diavolul!” dar ei vorbesc așa pentru că nu cunosc Scriptura și nici puterea lui Dumnezeu. Acesta este necazul cu ei.

Domnul să vă binecuvânteze. Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult, dar se întâmplă destul de rar să fac aceasta. Poate nu am răspuns la întrebări conform convingerilor voastre, dar doresc oricum ca Domnul să vă binecuvânteze. Nu am avut intenția să vă supăr, ci am încercat să răspund cât mai bine la întrebările pe care mi le-ați pus. Așa este.

Poate nu știu prea multe; poate nu știu exact ce ar trebui să știu, dar de un lucru

sunt sigur: că Isus Hristos ne mântuiește de păcat, ne ferește de păcat și ne dă putere și binecuvântare.

Uitați-vă ce se întâmplă cu oamenii pentru care ne rugăm. Uitați-vă la semnele și minunile care se fac în toată țara și în toată lumea. Uitați-vă la vremurile care vin!

Așa cum am spus mai demult, cele două vițe au pornit din Geneza și s-au descoperit pretutindeni. Necredinciosul fundamentalist, foarte demn de religia lui, are o formă de evlavie dar îi tăgăduiește puterea; însă biserica merge mai departe.

Mă rog ca Domnul Isus să binecuvânteze fiecare suflet din locul acesta și să pună în voi atât de multă râvnă pentru salvarea sufletelor pierdute, încât să nu puteți dormi nici ziua și nici noaptea. Fie ca Domnul să dea această râvnă tuturor sufletelor din tabernacolul Branham.

Cât timp aveți râvnă pentru sufletele pierdute, nu contează că nu strigați sau nu faceți alte lucruri de felul acesta. Dacă veți fi astfel, oamenii vor veni aici ca să ne rugăm pentru ei. Așa este. Veți fi cunoscuți pretutindeni.

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să ne dea Duhul Lui, să ne smerească, să ne așeze pe genunchi și să ne umple cu puterea Lui, astfel încât să vindecăm bolnavii, să scoatem duhurile rele și să facem semne și minuni.

Când vă așezați mâinile peste bolnavi, să cereți binecuvântarea lor fără nici o umbră de îndoială și să fiți încredințați că Dumnezeu o va da. Urmăriți-l apoi pe cel bolnav și veți vedea că se va face bine. De ce? Pentru că răul va fugi de voi.

Va fi ca atunci când Isus S-a dus la pomul care nu dăduse rod. El a zis: „*Blestemat să fii...*” iar în ziua următoare când au trecut iarăși pe acolo, Petru a zis: „Uitați-vă, frunzele s-au uscat deja!” De ce? Se întâmplase ceva: Cuvântul lui Dumnezeu

fusesse rostit.

Isus a spus: „*Aveți credință în Dumnezeu!*”

Adevărat vă spun, că dacă va zice cineva muntelui acestuia: Ridică-te și aruncă-te în mare și, dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.22-23).

Aveți credință în Dumnezeu!

Acum este timpul să luăm Cina Domnului, de aceea aș vrea să vină cineva la pian. Să ne plecăm capetele.

Doamne, poate că mulți oameni din toată lumea își dau seama că se apropie marele ceas când Dumnezeu va judeca toate popoarele. Orice om, de oriunde ar fi, va trebui să stea în fața judecății lui Dumnezeu.

Tată, noi suntem atât de fericiți să știm că există o scăpare pentru cei care vor să scape, iar această scăpare este Isus Hristos, Rădăcina lui David.

Îți mulțumim, iubitele Tată, pentru că L-ai trimis pe pământ și ai făcut din El Calea prin care putem ajunge la Tine. Îți mulțumim că L-ai trimis să mijlocească pentru noi și să ne spele păcatele, ca să putem scăpa de mânia și de osânda lui Dumnezeu. Noi știm că mânia este gata să izbucnească, deoarece Isus a spus în zilele din vechime: „*Fugiți de mânia viitoare!*” (Luca 3.7).

Doamne, în seara aceasta vom lua Cina, de aceea Te rog să ne sfințești și să ne curățești prin sângele Tău; să ne ierți fiecare păcat și să ne primești.

Te rog cu umilință și cu sinceritate, să nu lași pe niciunul dintre noi să ia Cina în chip nevrednic, pentru că ai spus că dacă facem aceasta, ne facem vinovați de trupul și sângele Domnului.

Sfințește-ne, Tată, ca să nu murdărim această Cină.

Noi știm că prima Cină a Domnului a fost luată în Egipt, iar cei care au mâncat-o (cei care au mâncat mielul și azimile), au mers apoi patruzeci de ani prin pustie, iar când au intrat în țara făgăduită, printre ei nu era nici măcar un neputincios.

Doamne, îndură-Te de noi, vindecă-i pe cei bolnavi și mântuiește-i pe cei pierduți. Pe cei care sunt formali și indiferenți, ajută-i să se apropie de Focul Tău, Doamne, și încălzește-le sufletele.

Te rugăm să ne ajuți și să ne ierți, Doamne, în Numele Fiului Tău. Amin.

În timp ce avem capetele plecate, iar fratele cântă câteva acorduri la pian, aș vrea să știu dacă este cineva care vrea să ridice mâna și să spună: „Frate Bill, sunt îngrijorat de situația sufletului meu. Amintește-mă și pe mine în rugăciune, căci vreau să primesc Duhul Sfânt.”

vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Amintește-mă...?” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, și pe tine, și pe tine, și pe tine....

Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, soră, și pe tine, frate. O, peste tot sunt numai mâini ridicate. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Îți văd mâna ridicată și știu că vrei să primești Duhul Sfânt. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Nu mai vrea nimeni să se apropie de Dumnezeu? Amintiți-vă, prieteni, că trăim înaintea de venirea Domnului nostru. Acum Dumnezeu Își dovedește Cuvântul pretutindeni cu semne și minuni. Desigur, Dumnezeu nu m-ar fi uns cu Duhul Sfânt ca să înfăptuiască prin mine semne și minuni, ca să predic Cuvântul și să Îl laud pretutindeni, fără să-mi dea și puțină înțelegere asupra Cuvântului Său. El nu ar fi făcut aceasta. Așadar, eu știu despre ce vorbesc.

Dacă nu-L aveți pe Isus Hristos, dacă nu aveți Duhul Sfânt, fie ca Dumnezeu să nu vă dea odihnă până când nu Îl veți primi. Nu vă lăsați înșelați! Nu primiți una din aceste denominațiuni formale și reci, gândindu-vă că ați primit Duhul Sfânt. Voi nu primiți Duhul Sfânt atunci când credeți, pentru că Pavel a spus: *„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”* (Fapte 19.2). În versiunea engleză este scris: *„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”* Așadar, credeți și fie ca Dumnezeu să vi-L dea.

Tată, Te rog să dai chiar acum Duhul Sfânt celor care au ridicat mâinile. Îngăduie ca El să pătrundă adânc în acești 10-15 oameni.

Te rog să dai fiecăruia dintre ei botezul Ființei Tale. Îngăduie-le să fie cât mai plini de Duhul Sfânt, astfel încât să vadă în viețile lor tot felul de semne și de minuni, așa cum a spus Isus:

„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...” Îngăduie aceasta, Tată, pentru că Te rugăm smeriți în Numele Fiului Tău, Isus Hristos. Amin.

- Amin -